

- 21 достойны на покаяніе-то: За това Іудей-тѣ като
 22 біѣхъ. Но съ помощь-тѣ коѣхъто получихъ отъ
 Бога, стоѣхъ до тойзи день та свидѣтельствувамъ
 и прѣдъ малѣхъ и прѣдъ голѣмъ, безъ да гово-
 рѣхъ нищо *друго* освѣнь *това* което сѣхъ пророци-
 тѣ и Моисей говорили че *то* имаше да бѣде;
 23 Сирѣчь че Христосъ имаше да пострада, и че
 той пѣрвъ като въскрѣсне отъ мѣрты-тѣ щѣше
 да проповѣда видѣлихъ на народъ-тѣ *Іудейскій*
 и на язычници-тѣ.
- 24 И когато той така отговаряше, Фестъ съ го-
 лѣмъ гласъ рече: Полудѣлъ си, Павле; много-то
 25 ученіе тя докарва въ лудость. А той рече: Не
 съмъ полудѣлъ, честитый Фесте, но изговарямъ
 26 словеса отъ истинъ и отъ здравъ умъ; Защото
 знае за това царь-тѣ, комуто и съ дѣрзновеніе
 говорѣхъ; понеже не вѣрувамъ да има нѣщо отъ
 това да не знае той; защото то не е станжло
 27 въ нѣкой жгль. Вѣрувашъ ли, царю Агриппо,
 28 пророцы-тѣ? знаѣхъ че *ги* вѣрувашъ. И Агриппа
 рече на Павла: Безъ малко мя убѣждавашъ да
 29 станъ Христіанинъ. А Павелъ рече: Молилъ ся
 быхъ Богу щото не токо безъ малко но на-
 пълно, и не само ты но и всички които мя днесъ
 слушать да станжтъ таквизи какъвто съмъ и
 азъ, освѣнь тѣзи оковы.
- 30 И това като рече той, станъ царь-тѣ и упра-
 31 витель-тѣ и Верникія, и сѣдящи-тѣ съ тѣхъ: И
 като отидохъ на странъ говорѣхъ помежду
 си и казувахъ: Тойзи человекъ не прави ни-
 32 що достойно за смѣръть или за оковы. И Агриппа
 рече Фесту: Тойзи человекъ можаше да ся
 пусне, ако не бѣше ся отнеслъ за *сждбж* прѣдъ
 Кесаря.